Avl er mere end kattens udseende.....

Da jeg er blevet spurgt om at skrive lidt om, hvad jeg ser efter, når jeg vælger nyt avlsmateriale, vil jeg da gerne prøve at videregive nogle af de for mig vigtige ting i avl og opdræt af siam/orientaler. Dette vil jo nok mest være for nybegyndere, da andre garvede opdrættere herhjemme nok har deres eget system, de kører efter.

Lad mig begynde med begyndelsen af mit opdræt, som går helt tilbage til slutningen af 1970'erne, ellers vil det nok ikke give så megen mening for dem, som måtte læse dette her. Det var netop i starten af mit opdræt, at jeg lærte at sætte pris på netop de ting, som i dag anno 2012, snart 2013, jeg stadigvæk bruger som en rettesnor i mit opdræt og det, jeg ønsker at få frem i mine siam/orientaler.

Winnetou's Pastel StripesN'Diamond

Winnetou's første bicolour

Det startede alt sammen med siameseren (Baronessen Blanche' SIA n 21). Min mor, som senere fik stamnavnet "Frederiksværk", fik denne hunkat foræret af sin nabo. Hun havde købt både en sort perser og denne siam hun, men de kunne ikke enes, så de ville af med Blanche', min mor sagde ja ..og katten levede hos min mor i lang tid.

Lille han efter Fearbhail Markus & Winnetou's Butterfly

Jeg husker endnu, hvordan vi spændt ventede på dommerens udtalelse om katten, og vi i familien syntes da, at det var meget fornemt at blive mg 1. Endnu havde vi tilgode at lære denne katteverden at kende på godt og ondt, for der findes desværre begge dele i rigt mål.

Som dagen gik, fik vi kontakt til en, skulle det vise sig, en meget dygtig og engageret opdrætter ved navn Jytte Hjo Taplov med stamnavnet "Allegreto". Hun syntes det var synd, at vi ikke vidste noget om siam/ orientaler, og hun ville gerne se stamtavlen på Blanche', og så fik piben en anden lyd. Hun viste den til flere andre opdrættere af siam/orientaler, og pludselig ville alle gerne lægge hankat til en parring, selv Annie Kristensen, dansk dommer og opdrætter med stamnavnet "Indigo" meldte sig med en hankat. Det blev nu ikke nogen af de bemeldte damers hanner. som i sidste ende fik æren. Det blev en lillamasket siamhan, rent opdræt fra "Dana Ast" med rødder i det jyske fra Susse Leidith og med Eiwor Andersson opdræt bag sig (australske importerede katte). Dette resulterede i 2 hanner, 1 lillamasket, som min mor beholdt, og som vandt mange gange på udstillingerne i de år, og 1 bruntabbymasket, IP Frederiksværk's Frederik, som blev min første indgang til de næste 30-31 år med siam/

Jeg husker endnu, hvordan vi spændt orientaler. Så netop der på denne ventede på dommerens udtalelse om katten, og vi i familien syntes da, at det er at opdrætte på stamtavler.

Dengang fandtes der ikke som i dag mentor ordninger og kursus i opdræt, og dog det gjorde der jo, men en spade blev kaldt for en spade, og ordet mentor fandtes overhovedet ikke mig bekendt. Jeg havde gode og dygtige gamle opdrættere gennem et helt liv til at lære af. Opdrættere man kunne ringe til midt om natten, når ens første hunkat fødte, og man var nervøs og usikker. Jeg kunne ringe til Lotte Enø, opdrætteren, hvor jeg købte min første avlshun, Athene af Buchie SIA n 21. Blandt andet også når efter et par dage en af killingerne sagde klik lyde og gik fra mælken, midt om natten i fortvivlelse over, hvad jeg dog skulle gøre og få det barske råd: fjern den fra de andre, den har vand på lungerne og kan smitte de andre killinger! Og ja killingen døde, jeg husker det som i går, jeg ville så gerne have beholdt den.

Winnetou's Sealed With a Kiss, som killing

Winnetou's Souvenir of Sun

Min første OSH kom fra Nina Thorninger, stamnavn "Uruguay", Uruguay La' Petite OSH n 24 (AKA Titte), og sikken en avlshun og udstillingskat. Titte fik selv BIS som hunkat, hendes killinger BIS og ungdyr BIS på en og samme udstilling, fra 2. kuld. Der skulle gå mange år, før jeg igen fik en lige så dejlig avlshun, en sortspottet fra Ungarn, Charmese Amazon Emma AKA (Emma eller rotten som mine børnebørn kalder hende).

Netop de 2 har med deres stamtavler og gener vist en evne til at præge deres afkom i heldig retning uanset hankattens type og stamtavle. Titte har jo været død i mange år nu (25 år), men Emma lever i bedste velgående, og forhåbentligt mange år endnu, begge er katte, jeg med omhu har udvalgt specielt på deres stamtavler. Alle mine avlsdyr, om det er ren siam, orientaler eller mit sølv opdræt, vælger jeg ud fra de stamtavler, jeg synes om, jeg går efter andet og mere end et par ører. Når man udvælger sit avls materiale, er det afgørende vigtigt at vide, hvad man selv ønsker, hvad ens mål er, ikke i morgen eller om en uge, en måned eller så, men 1-2-5, ja 10 år frem i tiden. Når jeg skriver én selv, så mener jeg helt klart én selv og ikke, hvad synes den og den, og nu var der jo den flotte hankat eller den hunkat, der vandt på sidste udstilling, og jamen hankatten

Kuld efter Hugo Bon Voyage & Charmese Amazon Emma

er verdens vinder - ja og hvad så!!!! Som i sangen "der kommer altid en sporvogn og en pige til", ja og der kommer altid en ny udstilling og en ny vinder på scenen, og så kunne man da få meget travlt, hvis man skulle nå at prøve dem alle.

I mine øjne er det vigtigste ikke, om en han- eller hunkat er 100 gange show vindere, det er yderst sjældent, at show vindere reproducerer sig selv. De er jo ikke klonede - endnu da - men det kommer måske engang i fremtiden, der sker så meget i denne verden af både det gode og det dårlige.

Nej, det er ikke vejen frem, men det er en god stabil stamtavle, det er også en sådan, der laver en show vinder, for disse udstillingskatte har jo både en far og en mor. Så er det, at man går bagom stamtavlen og ser og lærer, hvor kom denne skønne kat dog fra, fra 1.-2.-3. eller sågar 5. led i stamtavlen!!!!

Kuld efter Hugo Bon Voyage & Winnetou's Jasmin

Ja se, det må man så finde ud af ved at prøve sig frem, og ønsker man nogle bestemte katte/linjer i sit opdræt, så går man ud og søger dem, "no problem today", i disse digitale tider findes alt på nettet og lad mig anbefale Facebook også. Jeg har lært så meget om opdræt og opdrættere i det hele taget, siden jeg selv kom på Facebook, der er ikke bare tonsvis af billeder i alle afskygninger. Selv kommentarerne kan man lære af på både godt og ondt, og det kan samtidig give en et fingerpeg, om den eller den opdrætter nu også er en god opdrætter. En uudtømmelig kilde til lærdom, som vi desværre ikke havde dengang, jeg startede, men man bliver aldrig for gammel til at lære noget nyt!

Det vigtigste for en ny opdrætter er at gøre sig selv den tjeneste at finde ud af, hvad vil jeg egentligt med mit opdrættet "Winnetou.cdræt, hvordan kunne jeg ønske mig,

Winnetou's Winter Wishes at mine katte så ud, skal de ligne naboens!!! Eller vil jeg prøve at lave min egen stil ...hvilke typer synes jeg bedst om, skal det være super elegance, eller ører, der bliver snavsede af at ramme gulvet hele tiden. Skal det være renavlet (Red. bem. siamesere uden orientaler i linjerne), eller er man ligeglad med det, er man til bicolour katte eller sølv eller ja "you name it", alt kan lade sig gøre, hvis man har sat sig et mål og er engageret nok.

Det tager tid, oceaner af tid, men er man sikker i sin sag, og kører løbet, som man selv ønsker sig og har sat sit mål efter, så lykkes det også en skønne dag. Der findes ikke noget så skønt, som når ens killinger så også opfylder de mål, man har sat sig, og det viser sig, at man ved rigtig udvælgelse af stamtavler sørme godt kunne fremavle nye skønne siamesere og orientalere i alle afskygninger.

At opdrætte siamesere og orientalere - ja i det hele taget katte - er en livsstil. Men husk: "Success is not a destination, it is a complicated continuing journey" eller som en perseropdrætter skrev I en artikel for mange år siden: vælg aldrig den enlige stjerne på himlen, når du søger avlsmateriale, men gå efter det solide opdræt, som gang på gang viser kvalitetsopdræt!

Held og lykke derude!

Karin Pedersen opdrættet "Winnetou" 1979-2012... www.winnetou.dk

